Hristos identificat în toate epocile
(Christus kundgetan in allen Zeitaltern)
Topeka, Kansas, SUA
17 iunie 1964

În seara aceasta am să mă refer la unele texte biblice. Eu m-am gîndit mult la tema la care ne vom referi astăzi. Pentru aceasta vreau să citesc un text biblic, pentru că eu cred că în fiecare adunare trebuie să fie citit Cuvîntul lui Dumnezeu. Eu ştiu că El ne poate întîlni şi fără să citim din Cuvîntul Lui, însă eu mă tem că aş putea face o greşeală. Dacă citesc Cuvîntul Lui, atunci eu ştiu că acolo nu este nici o greşeală şi adunarea se orientează pe baza celor citite în Cuvîntul Său.

De aceea noi luăm ca bază pentru temele noastre texte din Scriptură pe care le vom citi imediat. Unul este în Ioan 10, 32-39, iar celălalt este textul cunoscut din Evrei 13, 8. Noi începem cu Ioan 10, 32.

„Isus le-a zis: ‚V-am arătat multe lucrări bune, care vin de la Tatăl Meu: pentru care din aceste lucrări aruncați cu pietre în Mine?' Iudeii I-au răspuns: ‚Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă, şi pentru că Tu, care eşti om, Te faci Dumnezeu.' Isus le-a răspuns: ‚Nu este scris în Legea voastră: ‚Eu am zis: «Sînteți dumnezei?» Dacă legea a numit 'dumnezei' pe aceia, cărora le-a vorbit Cuvîntul lui Dumnezeu, şi Scriptura nu poate fi desființată, cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfințit şi M-a trimis în lume? Şi aceasta, pentru că am zis: ‚Sînt Fiul lui Dumnezeu!' Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, ca să ajungeți să cunoaşteți şi să ştiți că Tatăl este în Mine şi eu sînt în Tatăl. “

Acum Evrei 13, 8:

„Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci!“

Să ne rugăm. Tată ceresc, sfinţeşte-l pe mesager în seara aceasta, Doamne, tot aşa şi mesajul vestit şi pe ascultătorii Cuvîntului. Noi ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Pentru prima seară am ales textul acesta cunoscut ca să facem cunoştinţă. Tema sună astfel: „Hristos identificat în toate epocile.“

În epistola către Evrei ni se spune că El este acelaşi ieri, azi şi în veci.

În celălalt text biblic noi am citit că iudeii L-au pus sub semnul întrebării. Şi grecii L-au pus sub semnul întrebării. Ei s-au îndoit în continuu de identitatea Lui. Asta provenea din cauză că mulți oameni aveau o părere şi o tîlcuire diferită despre El.

Oricine a auzit vreodată despre El, poartă în sine dorința de a-L vedea. Eu sînt sigur că dacă aş întreba în seara aceasta, cîți din cei prezenți doresc să-L vadă pe Isus, atunci fiecare ar ridica mîna. Nu există nici un om care a auzit despre El şi nu ar dori să-L vadă.

Chiar şi în Numele Lui este ceva deosebit care ne mişcă. Deja de la auzirea Numelui „Isus“ inima noastră tresaltă pentru că în acest Nume noi avem iertarea păcatelor; în acest Nume noi avem mîntuirea. Întreaga familie cerească va purta acest Nume. Dumnezeu a luat acest Nume omenesc şi L-a purtat cînd S-a arătat în chip omenesc. Ce Nume minunat!

Noi ne gîndim la El, cît de de mare este. În timpul epocilor, oamenii au purtat în ei dorința de a-L vedea pe Dumnezeu. Tot aşa era şi în vremea cînd Iov se afla la strîmtoare.

Eu vreau să spun că această carte a lui Iov este una din cele mai vechi cărți ale Bibliei. Cartea aceasta a fost scrisă în timpul lui Moise, cînd au fost scrise şi primele cinci cărți.

Eu cred că Iov era cel care a strigat: „Dacă aş putea doar să-L văd! Dacă aş cunoaşte cum să ajung la casa Lui!“ Cu alte cuvinte: „Eu aş bate cu plăcere la uşa Lui.“

Noi ştim cu toții că avem o origine, dar ne aflăm ca după o cortină. Însă în noi există o dorință după ceva, pentru că noi ştim că venim de undeva. Noi nu am fi aşa cum sîntem, dacă nu ar fi cineva care ne-a făcut aşa cum sîntem.

Ceasul meu nu s-a produs singur. Oricine posedă o minte clară ştie, că nici ceasul şi nici mecanismul din interior nu s-au creat de la sine. Aşa ceva este imposibil.

Priviți la întreaga creațiune, cum sînt toate reglementate între ele. Noi ştim că relațiile

acestea în creațiune nu s-au putut forma de la sine. Cu cît mai mult este un om față de un ceas! Omul a inventat ceasul, l-a fabricat şi l-a reglat. Dacă este cu neputință ca un ceas să vină singur la existență, cu atît mai mult este cu neputință ca tu şi eu să fim veniți în lume de la noi putere. Existența noastră precondiționează un Creator. Dacă privim la creațiunea Lui puternică şi cum se armonizează totul, atunci recunoaştem că El trăieşte în aceasta.

Să luăm doar o frunză care mai este în pom. Cam pe la mijlocul lunii august, înaintea sosirii frigului, viața părăseşte pomul şi se coboară în rădăcini. Cum se întîmplă aceasta? Există o inteligență care dirijează totul. Pomul nu are o inteligență proprie. Viața coboară în rădăcinile pomului pentru a scăpa de frigul iernii. Dacă ar rămîne acolo, pomul ar muri. Iarna l-ar ucide.

Ce se întîmplă cu frunza? Cade pe pămînt şi putrezeşte. Ce face seva vieții în timp ce se află în rădăcini? Aceasta preia substanțe noi care provin din frunze putrezite, calciu şi ce mai conțin acestea. Primăvara, seva se urcă din nou şi produce frunze noi. Aceasta este o mărturie despre moarte, înmormîntare şi înviere.

Dimineața cînd răsare soarele, acesta se aseamănă cu un copil nou născut. La opt sau nouă merge la şcoală, la amiază şcoala s-a încheiat. Ora douăsprezece corespunde cu vîrsta mijlocie. Apoi apune din nou în vest moare. Asta este tot? Nu, în dimineața următoare răsare din nou pentru a mărturisi despre viață, moarte, înmormîntare şi înviere. Dumnezeu trăieşte în creațiunea Sa. Aceasta o face El acum şi a făcut-o în toate epocile.

Noi avem posibilitatea să constatăm dacă mai trăieşte Dumnezeu. Noi putem să-L vedem în creațiunea Sa; însă cum s-a mai făcut Dumnezeu de cunoscut oamenilor?

Cineva întreabă: „Unde este Dumnezeu? Tu vorbeşti atît de mult despre El.“

Pe cîmpul de misiune din Africa ei folosesc cuvîntul *amoyah,* ceea ce înseamnă „o putere invizibilă“, ca de exemplu vîntul. Ei spun: „Dumnezeul vostru, Dumnezeul invizibil este ca vîntul. EL este puterea, însă noi nu-L putem vedea.“

Eu cred că noi Îl putem vedea. În Ioan 12 ne este relatat despre nişte greci care au venit să-L vadă pe Isus. Ei au zis: „Noi vrem să-L vedem pe Isus!“ Unul din ucenicii Lui i-a adus la El. Evrei 13, 8 spune că El este acelaşi ieri, azi şi în veci. Dacă cineva este adus la El de către unul din ucenicii Lui, de ce nu putem noi ca ucenici ai Lui să-i aducem pe cei dornici acum în prezența Sa, dacă El este acelaşi ieri, azi şi în veci? Biblia spune că El este acelaşi ieri, azi şi în veci.

Eu ştiu că totul sună ciudat, dar dacă aveți răbdare cîteva minute, eu cred că cu ajutorul Lui şi al Cuvîntului Său, o să vi-L prezint direct din Cuvîntul Lui. O, ce mîngîiere ar fi aceasta pentru noi! De aceea sîntem astăzi aici. Noi sîntem aici ca creştini pentru a găsi mîngîiere, pentru a veni în prezența lui Dumnezeu şi să aducem şi pe alții, pentru că noi ştim că Cel ce aduce frunzele din nou la viață, poate să ne ridice şi pe noi şi să ne readucă la viață.

Este doar un mit? Sînt acestea doar cuvinte rimate laolaltă? Este vorba despre o fabulă iudaică? Sau este acesta adevărul? Dacă există atîtea erezii, atunci trebuie să existe pe undeva şi adevărul. Dacă există un dolar fals, atunci aş spune că există şi unul autentic după care a fost făcut cel fals. Dacă există atîta imitație şi atîtea lucruri cum le vedem azi, atunci trebuie să fie undeva şi Dumnezeul adevărat.

Dacă nu L-am slujit, atunci vrem să ne îndepărtăm de la lucrurile pe care le facem pentru a-I sluji. Ce ne foloseşte mărturisirea noastră dacă nu se află nimic în spatele ei? Sinceritatea noastră nu ne scuteşte de pierzare. Şi păgînii sînt oameni sinceri. Unii oameni au băut soluție de carbol în toată sinceritatea lor pentru că se gîndeau că ar fi altceva. Sinceritatea nu este suficientă. Există un drum corect şi este un drum greşit.

Eu cred că Biblia este adevărată. Eu cred că Cuvîntul lui Dumnezeu are dreptate. Dumnezeu trebuie să judece lumea după o unitate de măsură. Bunicii mei erau amîndoi din Irlanda. Tatăl meu şi mama mea nu, însă familia mea a venit din Irlanda şi era catolică. Pentru mine ar fi fost normal să mă întorc la biserica catolică. Tatăl meu şi mama mea nu mergeau la biserică şi nici nu erau cununați la biserică. Cînd am fost suficient de major ca să recunosc că există un Dumnezeu, aşa cum ați citit în cartea mea, atunci am ştiut că undeva este Dumnezeu.

Întrebarea este: dacă Dumnezeu va judeca lumea printr-o biserică, care biserică va fi aceasta? Este cea catolică, atunci prin care biserică catolică, cea romană sau cea greacă? Prin

care va judeca El atunci? Dacă va judeca El lumea prin una protestantă, va fi cea baptistă sau penticostală? Care din acestea? Există atîta încurcătură.

Cineva ar putea spune: „Nu face nimic, atîta timp cît eşti sincer.“ Ba da!

În prima carte din Biblie ni se relatează prin ce au fost provocate păcatul, durerea, boala şi moartea: pentru că o persoană nu a crezut un cuvînt. În ultima carte din Biblie, în Apocalipsa 22, acelaşi Dumnezeu a zis că dacă cineva scoate sau adaugă, i se va lua partea lui de la Pomul vieții. Aceasta trebuie să fie cartea de judecată.

În Ioan 1 citim: „La început era Cuvîntul şi Cuvîntul era cu Dumnezeu şi Cuvîntul era Dumnezeu. Şi Cuvîntul s-a făcut trup şi a locuit printre noi şi noi am văzut slava Lui.“ Cuvîntul, însuşi Dumnezeu, s-a făcut trup şi a locuit printre noi.

În Evrei 13, 8 scrie că El este acelaşi ieri, azi şi în veci. Dacă El este acelaşi, iar El este Cuvîntul, atunci cum s-a manifestat Cuvîntul în toate epocile? În acelaşi mod trebuie să se manifeste şi acum, dacă Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci. Acesta este adevărul curat. EL este Cuvîntul. Cum s-a manifestat Cuvîntul în toate aceste epoci? Dumnezeu nu se schimbă. În Maleahi 3, 6 scrie: „Eu sînt Dumnezeu şi nu Mă schimb.“

Exact aşa cum a fost El la început, este El şi astăzi. La început El era pentru oameni Cuvîntul. Dumnezeu nu a dat omenirii nici biserică şi nici vreo doctrină ca scut şi apărare, ci El l-a apărat pe om cu Cuvîntul Lui. „Credeți acest Cuvînt şi trăiți.“ Astăzi este la fel. Hristos este Cuvîntul. „La început era Cuvîntul, şi Cuvîntul era cu Dumnezeu şi Cuvîntul era Dumnezeu … şi Cuvîntul s-a făcut trup şi a locuit printre noi.“ Ceea ce El a fost în alte epoci, trebuie să fie El şi azi, dacă El este acelaşi ieri, azi şi în veci. Eu cred că am prezentat suficient de clar că Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci; şi El este Cuvîntul.

Isus a spus: „Scriptura nu poate fi desființată.“ Scriptura este adevărată. Scriptura spune în Ioan 1: „Şi Cuvîntul s-a făcut trup şi a locuit printre noi. Dumnezeu s-a făcut trup în Fiul Său Isus Hristos şi a locuit printre noi. În Ioan 10, 35 Isus vorbeşte despre oamenii la care El venise, şi anume ca Cuvîntul care era la început. Isus spune aici: „În legea voastră scrie deja că acei cărora le vorbise Cuvîntul lui Dumnezeu, au fost numiți dumnezei.“ Şi Cuvîntul lui Dumnezeu a venit la prooroci!

În Evrei 1 se spune că Dumnezeu a vorbit în vremurile dinainte în diferite feluri către părinții credinței prin prooroci. La sfîrşitul zilelor El ne-a vorbit prin Fiul, prin Isus Hristos.

Observați, era Dumnezeu! Isus a zis că acei cărora le vorbise Cuvîntul, adică proorocii, au fost numiți ‚dumnezei'. Nu omul însuşi era dumnezeu, cum nici trupul lui Isus Hristos nu era Dumnezeu. EL era un om în care Dumnezeu era ascuns.

Dumnezeu întotdeauna s-a ascuns publicului şi S-a descoperit oamenilor care credeau. Ultima duminică am predicat în capelă despre descoperirea lui Dumnezeu. Dumnezeu s-a învelit întotdeauna, încît oamenii care erau afară în lume nu L-au recunoscut. Însă El se descoperă copiilor Săi, adică celor ce sînt pregătiți de a păşi în spatele cortinei.

În Vechiul Testament era o perdea de piele în spatele căreia se ascundea Dumnezeu. EL se afla în slava supranaturală care era în spatele perdelei din cortul întîlnirii sau al templului. Atunci erau perdele obişnuite de piele.

Cuvîntul era în proorocul Moise. El s-a urcat pe munte. El s-a întîlnit cu stîlpul de foc din care i se vorbise. El s-a dus acolo, a împlinit semnele unui prooroc şi a scos poporul Israel din Egipt la acest munte. Apoi Dumnezeu S-a pogorît şi l-a confirmat pe Moise, luîndu-l pe acesta în stîlpul de foc, învelindu-l înăuntru. Nici un altul nu putea să intre. Nimeni nu putea să imite aceasta. Era imposibil. Ei ar fi murit. Numai un singur om a avut acces. El a intrat în stîlpul de foc, în slava lui Dumnezeu, în strălucirea supranaturală. Apoi a ieşit din nou cu Cuvîntul pentru epoca respectivă, iar fața lui strălucea din pricina slavei lui Dumnezeu, încît el a trebuit să se acopere. Oamenii nu mai puteau să-l privească. Aceasta era o perdea naturală.

Ce se întîmplă după ce un om ajunge acum în spatele perdelei, în slava supranaturală? Lumea îl consideră fanatic. Ei nu pricep că ei înşişi sînt greşiți. Exteriorul lui nu prezintă nici o frumusețe. Poate că nici exprimarea lui nu este corectă. Poate că el nu se îmbracă după modă. Probabil că el nu poartă nici sutana unui preot. El nu se îmbracă aşa cum o aşteaptă alții de la el. Acestea pot exista în viața lui, dar priviți în spatele acestei „perdele“, în spatele perdelei din

piele unde este slava supranaturală. În interior se află puterea, acolo este Cuvîntul, acolo sînt pîinile puse pe altar. Slava supranaturală este numai lumină; este lumina care aduce grîul la coacere.

Voi, cei din Kansas, fermierii cunosc aceasta de la grîul lor. Fără soare şi căldură grîul nu se coace.

Abia după ce păşiţi în spatele perdelei din piele pielea voastră veche, gîndurile voastre vechi, dogmele voastre vechi şi veniţi în prezenţa lui Dumnezeu, atunci Cuvîntul devine pentru voi o realitate vie. Atunci vă daţi seama de slava supranaturală; Biblia devine pentru voi o carte nouă; atunci Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci. Voi trăiţi în prezenţa Sa, mîncaţi din pîinile care sînt puse înainte şi care sînt rînduite numai pentru cei credincioşi, pentru preoţii timpului de astăzi: „Voi sînteţi o seminţie aleasă, o preoţie sfîntă, un popor sfînt, un popor ales pentru Dumnezeu, care-i aduce lui Dumnezeu jertfe de laudă şi mulţumire.“ Însă voi trebuie să veniţi în spatele perdelei ca să-L vedeţi pe Dumnezeu dezvăluit.

Astăzi sînt mulţi oameni care spun: „Noi, ca cutare sau cutare, credem altfel.“ Un alt grup susţine: „Noi credem aşa şi aşa.“ Există atîtea tîlcuiri!

Dumnezeu nu are nevoie de nici un tîlcuitor. EL prezintă singur propriul Său Cuvînt. Biblia spune că Scriptura nu admite nici o tîlcuire proprie. Dumnezeu descoperă singur Cuvîntul Lui, împlinindu-L. La început El a zis: „Să fie lumină!“ şi s-a făcut lumină. Aceasta nu necesită nici o tîlcuire. Dumnezeu a zis: „O fecioară va naşte!“, şi aşa s-a întîmplat. Nici aceasta nu avea nevoie de vreo tălmăcire. Dumnezeu a mai zis că El va revărsa Duhul Său în zilele de pe urmă peste copiii Lui, şi El a făcut-o. Asta nu necesită nici o tălmăcire.

Cuvîntul mai este încă acelaşi. Cuvîntul este Dumnezeu. EL a împărţit fiecărei epoci un Cuvînt anumit. Fiţi atenţi ce a făcut El. Pentru aceasta El a trimis un prooroc. Cuvîntul Domnului se adresează proorocilor. Proorocul îl descoperă comunităţii, iar comunitatea crede acest Cuvînt descoperit. Astfel Dumnezeu intră în acţiune. Astfel Dumnezeu lucrează prin Duhul Său.

Noi ştim că El s-a făcut de cunoscut aici ca Fiu al omului pentru a împlini Cuvîntul. Atunci cînd El era aici pe pămînt, El s-a prezentat opiniei publice ca Fiu al omului. EL a venit sub trei denumiri de Fiu: ca Fiu al omului, ca Fiu al lui Dumnezeu şi ca Fiu al lui David. *Fiul omului* înseamnă „prooroc“. Iahveh însuşi l-a numit pe Ezechiel „Fiul al omului“. Iahve vorbise unui om, unui prooroc şi i se adresează cu „Fiul omului“. Isus s-a făcut de cunoscut ca Fiu al omului pentru că Scriptura nu poate fi desfiinţată.

Copiii lui Israel i-au spus lui Moise: „Vorbeşte tu cu noi, atunci vom asculta; Dumnezeu însă să nu mai vorbească cu noi … "

EL a zis: „EU nu voi mai vorbi cu ei astfel, ci le voi trimite un prooroc.“

În Deut. 18, 15 scrie: „Domnul Dumnezeul tău, îţi va ridica din mijlocul tău, dintre fraţii tăi, un prooroc ca mine: să ascultaţi de el!“ Acest verset biblic nu poate fi desfiinţat, de aceea El trebuia să vină ca Fiu al omului. Astfel a fost rînduită lucrarea lui Dumnezeu pentru epoca Lui, cînd El a fost aici pe pămînt.

După moartea, învierea şi înălţarea Sa, El a trimis Duhul Sfînt. Acesta este Fiul lui Dumnezeu. Dumnezeu este Duh şi în timpul epocilor Bisericii, El este Fiul lui Dumnezeu.

În împărăţia de o mie de ani El va şedea pe tron ca Fiul lui David şi va domni. EL s-a înălţat. „Cine va birui, va şedea cu Mine pe scaunul Meu de domnie aşa cum am biruit şi Eu şi M-am aşezat cu Tatăl Meu pe scaunul Său de domnie.“ EL şade acum pe scaunul de domnie al Tatălui. În împărăţia de o mie de ani însă, El va şedea pe scaunul Său de domnie pentru că El este Fiul lui David.

EL este Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu, Fiul lui David. Vedeţi, este aşa de desăvîrşit.

Noi am constatat că El trebuia să vină ca Prooroc. Cît de neschimbător este totuşi Cuvîntul Lui! EL nu se schimbă. Dumnezeu nu se schimbă pentru că El era Proorocul în Iosif. EL era Proorocul era Dumnezeu în Iosif. EL era şi Dumnezeu în David.

Vedeţi, Iosif simboliza aproape în întregime viaţa lui Hristos. Dar şi el a făcut greşeli. Aceasta arăta că el nu era Acela care trebuia să vină. Noi oamenii, greşim. El îl sfătuia pe tatăl său, Iacov, care era un prooroc: „Spune lui faraon că voi sînteţi crescători de vite, pentru că un

păstor este o scîrbă pentru egipteni.“ Duhul însă nu a permis aceasta tatălui său. El a zis: „Robii tăi sînt crescători de animale mici.“ Voi vedeți deci: acolo a făcut Iosif o greşeală.

Şi David, acest om mare a făcut greşeli. El era un bărbat după inima lui Dumnezeu. Totuşi el a luat-o pe Batseba crezînd că poate să ascundă aceasta înaintea lui Dumnezeu, căruia îi slujise toată viața. Dumnezeu însă a făcut de cunoscut această faptă prin proorocul Natan.

Vedeți însă ce a făcut David după ce l-a respins propriul popor, iar el a fugit ca împărat respins. Fiica lui a fost batjocorită de către unul din frații ei, iar un alt frate l-a ucis. Apoi se ridicase Absalom împotriva lui şi a adus armata de partea sa şi a inițiat o revoltă. David, tatăl său, a fost respins de propriul său popor şi trebuia să plece. Cînd s-a apropiat de un oraş, l-a întîmpinat un om care l-a batjocorit şi l-a înjosit. Unul din garda lui a scos sabia şi a zis: „De ce înjură acest cîine mort pe stăpînul meu, pe împăratul. Lasă-mă să-i tai capul!“

David a răspuns: „Lăsați-l să mă blesteme, pentru că Domnul l-a îndemnat.“

Fără îndoială, David nu ştia ce făcea cînd el, un împărat respins, s-a urcat pe Muntele Măslinilor, a privit în jos şi a plîns. Cîteva sute de ani mai tîrziu se afla acolo Isus Hristos, Fiul lui David, ca Împărat respins pe acelaşi munte şi a plîns pentru oraş. Pe El l-au batjocorit mai mult, chiar L-au şi scuipat.

Vedeți, în toate aceste lucruri, Hristos a fost prezentat în chip simbolic. EL era o parte de aici. Dumnezeu nu se schimbă. Natura Lui nu se schimbă; ființa Lui nu se schimbă. EL este încă Cuvîntul. Maleahi 3, 6 dovedeşte aceasta. EL schimbă numai forma descoperirii Sale pentru fiecare epocă. EL a rezervat pentru fiecare epocă o parte anumită a Cuvîntului Să¨u. EL a trimis ca proorocie ceea ce urma să se întîmple în fiecare epocă. După ce vine epoca respectivă, Dumnezeu schimbă numai felul descoperirii Sale. Dar este tot acelaşi Dumnezeu, Cuvîntul care a devenit trup de carne, locuind printre noi.

Din Evrei 4, 12 putem vedea că Isus putea fi recunoscut după lucrările Sale, pentru că acolo scrie că Cuvîntul lui Dumnezeu este mai ascuțit decît o sabie cu două tăişuri care judecă simțirile şi gîndurile inimii. Avraam L-a recunoscut astfel pe acest Bărbat care stătea înaintea lui cu praf pe haine şi pe care el îl invitase. Ceilalți doi s-au dus în Sodoma. Un tablou minunat pentru timpul în care trăim noi! Noi putem să-i comparăm cu un Billy Graham modern şi cu alții care au scos oamenii din Sodoma.

Priviți însă spre Biserica aleasă, spre sămînța adevărată a lui Avraam. Lot era un nepot de-a lui Avraam. Însă Bărbatul care vorbise cu Avraam, nu s-a dus acolo. Cînd El a vorbit cu Avraam, i s-a adresat lui spunîndu-i: „Avraam.“ Gîndiți-vă numai: scurt timp înainte, numele lui era „Avram“, iar al soției sale „Sarai“, nu Sara.

El a întrebat: „Avraame, unde este soția ta, Sara?“

Acesta i-a răspuns Lui: „Înăuntru în cort, în spatele Tău.“

Apoi Acela a spus: „La anul pe timpul acesta voi veni din nou la tine: atunci soția ta Sara, va avea un fiu.“

Sara a rîs în sinea ei de aceasta.

Bărbatul care, conform Scripturii, şedea cu spatele către intrarea cortului, l-a întrebat apoi pe Avraam: „De ce a rîs Sara?“ care se afla în cort în spatele Lui.

Avraam L-a numit pe acest bărbat Elohim. *Elohim* înseamnă „Cel ce există prin Sine.“

Cuvîntul „Dumnezeu“ are multe însemnătăți. Chiar la cuvintele englezeşti trebuie să fim foarte atenți, pentru că un cuvînt are deseori înțelesuri diferite şi chiar contradictorii. Acest amvon poate fi un dumnezeu; un pom poate fi un dumnezeu; un om poate fi un dumnezeu, orice poate fi un dumnezeu. Aşa de general este înțelesul şi importanța cuvîntului „Dumnezeu“ în limba engleză.

Elohim însă înseamnă „Cel ce există prin Sine însuşi“. Acest amvon nu există de la sine. Omul nu există de la sine. Pomul nu există de la sine. Însă Elohim există de la Sine, S-a descoperit în chip omenesc, a stat între oameni, a mîncat şi a băut. EL a băut lapte, a mîncat carne de viței şi pîine în timp ce discuta cu Avraam. Avraam I s-a adresat cu „Elohim“.

În Luca 17, Isus a zis: „Cum a fost în zilele Sodomei, aşa va fi cînd se va descoperi Fiul omului.“ Aici nu scrie „Fiul lui Dumnezeu“, ci „cînd se va descoperi **Fiul omului**“, cînd El se descoperă şi se face de cunoscut Bisericii Sale. Fiul Omului se va descoperi înainte de venirea

Fiului făgăduit.

Avraam Îl văzuse pe Dumnezeu în diferite chipuri: într-o lumină şi în vedenii. Însă acum Dumnezeu era aici în chipul unui bărbat, direct înaintea venirii Fiului făgăduit.

Isus voia să spună că înaintea venirii Fiului făgăduit, Dumnezeu - Elohim însuşi se va face de cunoscut, Cuvîntul Său, în chip omenesc.

„Noi vrem să-L vedem pe Isus."

Dumnezeu S-a descoperit în toate timpurile în acelaşi fel: ascunzîndu-Se în spatele unui chip omenesc. Este Dumnezeu în voi. „Peste puţin timp şi lumea nu Mă va mai vedea; voi însă Mă veţi vedea pentru că Eu voi fi cu voi." EL este în noi şi va fi pînă la sfîrşit în noi, pînă cînd El însuşi se va pogorî din ceruri şi se va face astfel de cunoscut.

Ce a făgăduit El în Cuvîntul Său pentru epoca aceasta? Dacă priviţi în Sfînta Scriptură şi recunoaşteţi ce a fost făgăduit pentru timpul acesta şi observaţi cum se împlineşte totul, atunci nu mai contează dacă cineva o numeşte greşit sau adevărat. Cuvîntul Lui este adevărat pentru că Dumnezeu tîlcuieşte astfel propriul Său Cuvînt.

EL nu are nevoie de nimeni care să spună: „O, aceste zile au trecut. Vindecarea divină nu există. Acestea toate sînt doar fanatisme. Asta nu este adevărat! Dacă Dumnezeu spune că El va face ceva într-o epocă anumită, atunci El o va face. Dar problema care apare este, că noi ne ataşăm sau stăruim într-o părere veche sau într-o învăţătură veche adusă demult şi din cauza aceasta nu recunoaştem adevărul.

Din cauza aceasta ei nu L-au recunoscut nici pe Isus cînd a venit. Ei vroiau să trăiască mai departe sub lege, deşi în Biblie scria clar altceva. Aici este problema. Eu vă voi citi ceva. EL a zis: „Cercetaţi Scripturile, pentru că socotiţi că în ele aveţi viaţă veşnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine" (Ioan 5, 39). „Dacă Scriptura nu mărturiseşte despre Mine, atunci este ceva greşit." Ei ar fi trebuit să ştie că o fecioară urma să fie însărcinată. EL era cu adevărat răspunsul deplin la textele din Scriptură! Noi, creştinii, credem aceasta.

Ce folos pentru oameni, dacă Moise ar fi venit cu mesajul lui Noe? Ce folos pentru vremea lui Ioan Botezătorul, dacă acesta venea cu mesajul lui Moise?

Noi nu am primit mesajul lui Sankey. Nouă nu ni s-a adus mesajul lui Moody. Noi am auzit mesajul acestui ceas. Nu este nici mesajul lui Luther şi nici al lui Wesley. Acestea au fost bune, dar acum este o altă epocă a Bisericii. „Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci." Este de necrezut cît de orbi sînt oamenii în această epocă a Bisericii, dar aşa trebuie să fie. Bibila spune că în epoca aceasta din Laodicea, ei vor fi căldicei şi vor fi vărsaţi din gura Lui. Însă pe toţi pe care El îi iubeşte, îi cercetează şi le deschide ochii. EL a prevestit că în această epocă a Bisericii din Laodicea, lucrurile vor fi astfel.

Gîndiţi-vă că Dumnezeu îşi schimbă chipul. *En morfe*, cuvîntul grecesc, înseamnă că El se prezintă în diferite „roluri", ca un regizor în *Carmen* sau într-o piesă de Shakespeare. EL ar putea fi comparat cu un actor care îşi schimbă înfăţişarea. Tot ceea ce îi făcea pe aceşti oameni prooroci, era Dumnezeu în ei. Isus a spus: „Dacă legea a numit „dumnezei" pe aceia, cărora le-a vorbit Cuvîntul lui Dumnezeu … cum ziceţi voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfinţit şi M-a trimis în lume? Şi aceasta pentru că am zis: ‚Sînt Fiul lui Dumnezeu!',„

Acelaşi lucru este şi astăzi: Dumnezeu descoperit în carne şi sînge, mesajul acestui ceas, lumina acestei zile. Noi nu mai putem să ne ţinem de mesajele din trecut; acestea şi-au îndeplinit scopul lor. Noi trăim doar în reflecţia luminii de atunci.

Cel mai mai mare furt care a avut loc vreodată în lume, s-a întîmplat nu demult în Anglia cu ajutorul unor lumini false. Un furt pe calea ferată unde au fost furate şapte milioane de dolari, nu a existat încă în istorie. A fost o crimă mare, un semn pentru lumea criminală de pe pămînt.

Cel mai mare semn al crimei din epoca aceasta, în lumea în care trăim, este o lumină falsă din vremea noastră în care ei caută să ne ofere dogme şi mărturisiri de credinţe, deşi noi sîntem epistole vii şi scrise. Cu alte cuvinte: noi sîntem epistole vii care sînt scrise şi care trăiesc acum Cuvîntul lui Dumnezeu, aşa cum l-a făgăduit El pentru ceasul acesta. Cuvîntul a fost descoperit; epistole scrise care le trăiesc. Apostolii au fost astfel de epistole.

Ioan Botezătorul a fost o astfel de epistolă. El era glasul celui ce strigă în pustie. El încerca să le spună aceasta. Mal. 3, 1 la fel se referea la el: „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti

calea înaintea Mea.“ El era acest Cuvînt viu.

Aşa este Biserica adevărată născută din nou, Cuvîntul viu al lui Dumnezeu în ceasul acesta. Este Cuvîntul viu descoperit al acestui ceas. Cercetaţi Scripturile şi observaţi ce urma să se întîmple în epoca aceasta. Aici aveţi din nou pe Hristos cel viu care a luat doar un alt chip.

EL a fost confirmat fără îndoială ca Mesia. Ei ar fi trebuit să recunoască aceasta. Noi ştim ce urma să fie Mesia. El urma să fie un prooroc. Aceasta spunea Biblia despre El. Aceasta a spus El despre Sine cînd a întrebat: „Ce ziceţi voi despre Mine, cine sînt Eu, **Fiul omului**?“ EL întotdeauna s-a identificat ca prooroc al timpului respectiv, ca Dumnezeu-Prooroc. Aceasta a şi fost.

Dar El a fost mai mult decît un prooroc. EL era Dumnezeu-Prooroc. EL era ceea ce erau David, Moise, Ilie, ceea ce erau ei toţi la un loc „În El locuia plinătatea dumnezeirii în trup.“ EL era Dumnezeu-Prooroc. EL era Dumnezeu-Prooroc. EL era Dumnezeu-Iahveh, care în Fiul Său devenise trup, care şi-a pregătit un trup pentru a se identifica în acest trup. Toţi ceilalţi nu reuşiseră. Însă El era fără greşeală. Chiar Dumnezeu însuşi a zis: „Acesta este Fiul Meu iubit în care Îmi găsesc plăcerea.“ Aşa este. În El nu era nici o greşeală. „Ascultaţi de El.“ EL era Dumnezeul descoperit.

Ei L-au acuzat: „TU Te faci singur Dumnezeu, Tu Te faci egal cu Dumnezeu.“ EL era. EL era Fiul Lui propriu. Amin. EL era descoperirea lui Dumnezeu. Dumnezeu era în Hristos şi a împăcat lumea cu Sine însuşi.

Şi în aceste zile din urmă, El vorbeşte prin Fiul Său, Isus Hristos oamenilor şi se face de cunoscut. Ce este atunci Hristos? Cuvîntul! Care Cuvînt Cuvîntul lui Moise? Şi acesta, însă astăzi El este Cuvîntul descoperit pentru această zi.

Observaţi cum era Isus. EL urma să fie deci Proorocul, de aceea vrem să aflăm dacă El avea semnul lui Mesia. Să urmărim aceasta în următoarele cinci pînă la zece minute, înainte de a ne apropia de încheiere. În Ioan 1 vedem cum a venit El pe pămînt. EL a fost născut de o fecioară, aşa cum s-a proorocit în Biblie. EL a fost primit în pîntecul unei fecioare.

Fecioara însă nu era o zeiţă din cauza aceasta. Voi întrebaţi: „Ce este atunci cu Maria?“ Şi Maria era nedesăvîrşită. Ea era o femeie ca oricare alta; nu o zeiţă, ci o femeie. Cineva mi-a zis: „Nu-ţi este ruşine să spui aşa ceva?“ Sigur că nu!

Fiţi atenţi unde a făcut ea greşeala. A fost în călătoria spre Ierusalim, de sărbătoarea pascală. În drumul lor spre casă, părinţii Lui au observat că El nu era printre ei. De aceea ei s-au întors şi L-au căutat. După trei zile L-au găsit discutînd cu preoţii din templu despre Scriptură. Observaţi ce a zis Maria în prezenţa acelor preoţi, a criticilor, către El. Ea a zis: „Tatăl Tău şi cu mine Te-am căutat cu îngrijorare!“

Cuvîntul corectează întotdeauna greşeala. Şi ca tînăr la vîrsta de doisprezece ani, El era deja Cuvîntul. De unde putea fi dealtfel această înţelepciune?

Gîndiţi-vă numai: acolo ea a tăgăduit mărturia ei. Ea ştia că Dumnezeu era Tatăl Lui şi aici ea vorbea despre Iosif cînd a zis: „Tatăl Tău şi cu mine Te-am căutat cu îngrijorare!“

EL a răspuns: „Nu ştiaţi că Eu trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?“ Vedeţi? Dacă Iosif era tatăl Lui, atunci El ar fi trebuit să confecţioneze uşi şi geamuri, ca să fie cu tatăl Său. Însă El era ocupat într-adevăr cu lucrările Tatălui Său, prezentînd Cuvîntul pentru ziua aceea. EL era Cuvîntul. Amin. Vedeţi, această greşeală o făcuse Maria. Însă El nu a făcut nici o greşeală, pentru că era desăvîrşit.

EL a fost născut, a crescut, a fost botezat de către Ioan, Duhul Sfînt s-a pogorît peste El şi El s-a dus în pustiu. După aceasta El a început cu serviciul de vindecare. Un bărbat cu numele Simon, a venit cu fratele său Andrei la adunare.

Ascultaţi acum bine. Noi ne apropiem imediat de încheiere. Vedeţi ce era El atunci. EL vorbise părinţilor prin prooroci şi în aceste zile prin Fiul Său. Vedeţi, ce este Dumnezeu astăzi. Constataţi dacă El se face de cunoscut în acelaşi mod.

Cum s-a făcut El de cunsocut atunci? S-a pogorît El atunci şi a zis: „EU am vizitat cutare şi cutare şcoală. Acum Eu sînt pregătit pentru slujba Mea!“? Nu. EL nu a făcut aşa. EL s-a dus în pustiu ca Ioan şi apoi s-a prezentat mulţimii, uns cu Duhul Sfînt.

Fiţi atenţi cum s-a făcut El de cunoscut cînd a început să predice. Acolo era un om cu numele

Andrei, care-l auzise deja pe Ioan. El s-a dus cu Isus ca să afle unde locuieşte şi L-a însoţit într-o adunare. Apoi l-a dus pe fratele său Simon. Cînd a venit Simon în prezenţa lui Isus, El i-a zis: „Tu eşti Simon, fiul lui Iona." Aceasta dovedea cine era El. Acolo a fost schimbat numele său din Simon în Petru, ceea ce înseamnă „piatră mică". Mai tîrziu a fost principalul responsabil în comunitate.

Să mai privim la cineva despre care se vorbeşte acolo: Filip. El poate şi-a zis: „Un moment! De 400 de ani noi nu am mai avut nici un prooroc. Noi ştim cine va fi proorocul următor."

El a mers cam cincisprezece mile în munţi unde l-a găsit pe prietenul său cu care el studia Scriptura. Voi puteţi să reţineţi textul din Scriptură dacă l-aţi găsit. Acesta este un bărbat foarte sincer şi cu pregătire. Numele lui era Natanael. Filip s-a dus la el acasă, dar el nu era acolo. Probabil i-a spus nevasta lui: „El este pe plantaţia de citrice ca să se roage."

Filip era foarte bucuros pentru cele trăite. Era împlinirea deplină din Deut. 18, 15: un prooroc se ridicase! De aceea el s-a dus la Natanael şi a zis: „Vino şi vezi pe cine am găsit." El n-avea timp să discute despre starea vremii şi despre alte lucruri. Mesajul era urgent. Inima lui ardea. Acesta este necazul cu noi: noi avem prea multe alte lucruri pe lîngă lucrul cel mai important. Primul lucru pe care l-a zis a fost: „Vino şi vezi pe cine am găsit: pe Isus, fiul lui Iosif, din Nazaret."

Noi vrem să ne apropiem de aceşti doi bărbaţi şi să-i însoţim pe drumul lor în jurul lacului. Eu pot să-l aud pe Filip zicînd către Natanael: „Tu îl cunoşti pe pescarul acela bătrîn, nu?"

„A, tu vorbeşti despre bătrînul Iona care a murit de curînd?"

„Nu, nu. Despre fiul lui, Simon."

„O, da. Eu am cumpărat peşti de la el. Ce este cu el? El nu are nici măcar atîta pregătire ca să pună semnătura lui pe hîrtie. El nu a putut semna nici măcar chitanţa mea." Biblia ne spune că ei erau oameni fără pregătire; însă oamenii i-au recunoscut pentru faptul că ei L-au însoţit pe Isus. Deci el nu putea să semneze nici măcar chitanţa.

El a spus: „Ştii tu ceva? Cînd a venit el în prezenţa acestui bărbat, acesta i-a zis, deşi El nu-l cunoştea, că numele lui este Simon şi că el ar fi fiul lui Iona." El a continuat: „Nu este acesta Mesia? Nu este acesta Proorocul? Nu este acesta împlinirea Scripturii din Deut. 18? Urmăreşte doar viaţa Lui înapoi. În ce zi trăim noi? Noi urmărim venirea lui Mesia. Fiecare din noi evreii. Nu este acum timpul?"

„Un moment", a zis Natanel, „eu trebuie să cercetez asta singur."

„Pe mine nu m-ar surprinde faptul dacă te-ar recunoaşte şi pe tine."

„O, asta aş vrea să văd şi eu. Haidem să ne ducem la adunare şi să vedem dacă se întîmplă ceva."

După ce ajunse în adunare, el s-a dus spre Isus. Acesta i-a zis: „Iată un israelit în care nu există nici un vicleşug."

Natanael l-a întrebat: „De unde mă cunoşti?"

Isus i-a răspuns: „Încă înainte de a te chema Filip, Eu te-am văzut cînd mai erai încă sub smochin." Asta era! Asta era!

Ce înseamnă aceasta? „Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci." Vedeţi, El dovedise că El însuşi era Cuvîntul. Cum sună răspunsul acestui bărbat?

„Rabi, Tu eşti Fiul lui Dumnezeu. Tu eşti Împăratul lui Israel!"

Acolo se aflau şi oameni care nu credeau. Ei spuneau: „Acest bărbat este Belzebub."

Isus le-a zis: „EU vă iert pentru că aţi numit Duhul lui Dumnezeu ca ceva necurat", pentru că jertfa de împăcare încă nu a fost isprăvită „dar dacă El, Duhul Sfînt, va veni", El este o persoană, deci nu numai un gînd „dacă El, Duhul Sfînt va veni şi va face aceleaşi lucrări, dacă cineva va vorbi atunci un cuvînt împotrivă, acelui om nu i se va ierta niciodată." Gîndiţi-vă, EL este acelaşi ieri, azi şi în veci: Cuvîntul devenit trup omenesc care se identifică. Ceea ce am observat noi pînă acum, făcuse El printre evrei.

Există numai trei rase diferite de oameni. Despărţirea raselor şi integrarea lor nu mă interesează. Eu sînt un slujitor al lui Hristos şi slujesc tuturor oamenilor. Dar ascultaţi. Lăsaţi-mă să vă spun ceva. Priviţi puţin aici; au existat iudei, samariteni şi păgîni.

În Evanghelie se spune că lui Petru i s-au înmînat cheile. De rusalii, el a deschis uşa pentru

iudei. Mai tîrziu s-a îndreptat Filip spre Samaria, a scos acolo draci şi a botezat. Însă Duhul Sfînt nu venise încă peste ei. Apoi a venit Petru acolo, a pus mîinile peste ei, iar ei au primit Duhul Sfînt. În casa lui Corneliu păgînii veniți la credință au primit Duhul Sfînt.

Păgînii, noi anglosaxonii de exemplu, nu L-au aşteptat atunci pe Mesia. Noi eram păgînii şi am fost chinuiți cu idolatria. Dar samaritenii şi iudeii îl aşteptau pe Mesia.

EL vine numai acolo unde este aşteptat. Să ținești minte aceasta în timpul adunărilor. EL se va întîlni numai cu acei ce-L aşteaptă.

Într-o zi Isus s-a dus spre Galilea, trecînd prin Samaria care se află la munte. Noi am urmărit ca să vedem cum s-a făcut El de cunoscut ca Mesia dovedind oamenilor semnul lui Mesia. Dar pentru că ei L-au batjocorit, El trebuia să treacă prin Samaria. Şi ei Îl aşteptau pe Mesia. Pe la amiază, El a venit într-o localitate numită Sihar.

Ei s-au aşezat lîngă o fîntînă care se afla în afara porților oraşului. Fîntîna aceasta mai există şi astăzi. Este o fîntînă publică. Toți oamenii veneau să scoată apă de acolo. Nu era nici o pompă, ci apa era scoasă cu o găleată cu funie. Ei aveau atunci vase mari de lut pe care le au şi azi. Unele femei îşi pun cărți pe cap şi balansează în mers ca să arate cum se ține echilibru. Voi ar trebui să vedeți odată cum poartă aceste femei din Orient un vas de lut cu 25 de litri pe capul lor şi cîte un vas sau două în mîini discutînd unele cu altele în mers. Ele sînt aşa de sigure în balansare.

Pentru că era amiază, şi anume cam ora 11 cînd au ajuns acolo, El i-a trimis pe ucenici în oraş să cumpere ceva de mîncare.

În oraş locuia o femeie cu un renume rău. Ea nu avea voie să ducă apă împreună cu celelalte femei şi din cauza aceasta ea a venit singură pe la amiază. Cînd a vrut să lase găleata în fîntînă, ea a văzut un bărbat, şezînd lîngă zid, care i-a spus: „Femeie, dă-mi să beau."

Între iudei şi samariteni exista o despărțire rasială strictă. Din cauza aceasta, femeia şi-a exprimat nedumerirea pentru faptul că un bărbat ca El cere de băut unei samaritene, pentru că iudeii şi samaritenii nu prea aveau contacte. Ei nu aveau de lucru unii cu alții. EL a răspuns: „Dacă ai şti cine este Cel ce-ți cere de băut, atunci L-ai ruga, şi Eu ți-aş da apă de care tu nu primeşti aici."

Ce a făcut El? EL intrase în legătură cu duhul acestei femei. EL era un profet. Ei au discutat între ei dacă este mai bine ca oamenii să se închine la Ierusalim sau pe muntele acela. EL a zis: „Tatăl vrea închinători care se închină în Duh şi Adevăr."

EL vorbise atîta timp cu femeia pînă ce a ieşit la iveală necazul ei. EL o cercetase pînă ce i-a recunoscut partea slabă. Noi toți care citim Biblia, ştim din Ioan 4 care era această problemă a ei. Ea avusese prea mulți bărbați. EL a zis: „Du-te şi cheamă-l pe bărbatul tău şi vino iarăşi aici!"

Ea a răspuns: „Eu nu am bărbat."

La aceasta El a răspuns: „Tu ai spus adevărul, pentru că cinci bărbați ai avut şi cel pe care îl ai acum, nu este soțul tău."

Priviți deosebirea între femeia aceasta şi preoții din zilele acelea. Ea a zis: „Doamne, eu văd: TU eşti un prooroc. De patru sute de ani nu s-a mai ridicat nici unul. Eu recunosc că Tu eşti un prooroc. Noi ştim că atunci cînd va veni Mesia, El ne va spune toate lucrurile." Este adevărat? „EL ne va arăta toate aceste lucruri şi ne va spune totul."

EL a răspuns: „EU, Cel ce vorbeşte cu tine, sînt Acela."

EL era un bărbat obişnuit de treizeci de ani şi şedea acolo. EL arăta probabil ca un bărbat de aproape cincizeci de ani, pentru că în Ioan 8, iudeii i-au spus lui Isus: „TU nu eşti ai cincizeci de ani şi spui că ai văzut pe Avraam? Acum ştim sigur că Tu ai un duh rău."

EL însă a zis: „Înainte de Avraam sînt Eu."

Acolo şedea El, un bărbat tînăr a cărui barbă poate era deja puțin căruntă din cauza lucrării Sale, pentru că trupul Lui era slab. „EL nu avea nici o frumusețe ca să atragă" ca şi perdeaua veche de piele. Însă în interior era slava supranaturală; în interiorul Lui era Dumnezeu! Dumnezeu! Ce era? Acolo El s-a făcut de cunoscut ca Cuvînt al lui Dumnezeu, pentru că El cunoştea gîndurile inimii lor. Acesta era Cuvîntul lui Dumnezeu. EL era Cuvîntul lui Dumnezeu!

Cuvîntul lui Dumnezeu mai are încă acelaşi efect, pentru că El este acelaşi ieri, azi şi în veci. Înțelegeți aceasta? Înțelegeți aceasta în inima şi gîndirea voastră? Acelaşi ieri, azi şi în veci.

Ea a fugit în oraş şi a spus: „Veniți şi vedeți un bărbat care mi-a spus tot ce am făcut. Nu este acesta Mesia?“

Acesta este semnul lui Mesia pentru iudei şi samariteni. EL nu se uită la fața omului şi El este acelaşi ieri, azi şi în veci. Atunci se apropia de sfîrşit lucrarea lui Dumnezeu cu iudeii şi samaritenii, iar acum este perioada de încheiere pentru națiuni. EL s-a făcut de cunoscut fără încetare din timpul reformatorilor pînă la sfîrşit, despre care El a făgăduit că în zilele din urmă cînd Fiul omului se descoperă neamurilor, va fi ca în zilele lui Avraam. EL se va întoarce din nou.

S-ar putea spune aici foarte multe. Însă eu vreau să mă grăbesc pentru că este deja după ora 9. Dacă este în voia lui Dumnezeu, vom încheia la 9.30.

Observați, proorocul Zaharia a spus în cap. 14, 7: „Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina.“ Noi vrem să observăm puțin acest text. Nici un text din Scriptură nu poate fi desființat. Totul trebuie să se împlinească.

Unde răsare soarele? În est. Unde apune? În vest. Civilizația a mers odată cu soarele, la fel şi Evanghelia. Înțelegeți aceasta? Noi ne aflăm acum la coasta de vest; dacă ne-am duce mai departe, am ajunge din nou în est. Dincolo de Oceanul Pacific se află răsăritul. Între aceste două repere nu există nimic. Civilizația a mers în direcția soarelui.

Evanghelia a traversat mările. Prin apostolul Pavel, Evanghelia a venit la Marea Mediterană, a ajuns apoi în Germania, din Germania în Anglia, din Anglia peste Atlantic în Statele Unite, iar acum a ajuns pînă la coasta de vest la Pacific.

Observați: este acelaşi soare care răsare în est şi apune în vest. Acelaşi Duh Sfînt care s-a pogorît în ziua de rusalii în răsărit, este azi aici. Era o zi care de fapt nu poate fi numită o zi. Era o zi cețoasă, ploioasă, una ca aici în Kansas. Noi am avut suficientă lumină ca să ne ataşăm de diferite biserici şi comunități, suficientă lumină ca să înaintăm puțin în cadrul lor. Însă El a zis: „Spre seară va fi lumină. Soarele va apare din nou.“ Duhul Sfînt se întoarce în aceste zile din urmă cu toată plinătatea puterii lui Dumnezeu. Cuvîntul lui Dumnezeu se face de cunoscut.

Lucrarea Lui era ca o piramidă care se formează. Prima reformă a născut lutheranii, apoi a venit Wesley şi mai tîrziu mişcarea penticostală. Acum sîntem noi la rînd. Cînd va veni din nou piatra de încheiere pe piramidă, trebuie ca Piatra să se potrivească exact cu toate celelalte. Totul va fi aşa de desăvîrşit, încît nici o lamă de cuțit nu va mai avea loc. Atît de exactă va fi slujba în aceste zile din urmă.

Este aşa cum este mîna voastră, care este pozitivul. Umbra de la aceasta este negativul. Un element se mişcă în direcția celuilalt şi în sfîrşit devin una. Ele devin una. Acelaşi lucru este cu Biserica: Mireasa şi Hristos devin una, aşa ca un bărbat cu soția lui. Mireasa se apropie de timpul sfîrşitului, iar noi mai încercăm să trăim în aura unui alt timp? EL este doar acelaşi ieri, azi şi în veci. EL confirmă astfel pe deplin Evrei 13, 8.

Noi am fi putut trăi la fel de bine în epoca lui Luther. Dacă privim înapoi la această epocă, atunci recunoaştem clar că Luther era mesagerul Sardesului, unde calul iese la iveală şi ceata rămasă intră înăuntru.

Timpul lui Wesley era epoca Bisericii Filadelfia. Era o epocă a trezirilor puternice şi a dragostei frățeşti adevărate. Noi am constatat că Wesley şi-a ocupat locul exact aşa cum a promis-o Biblia dinainte.

Astăzi Îl găsim pe El acolo unde, conform spuselor Sale, trebuie să fie. Este ceasul, timpul în care trăim noi.

Ascultați! Grecii nu L-au identificat. De ce? Ei au zis: „Noi vrem să-L vedem pe Isus.“ Totuşi ei nu L-au identificat, pentru că El era învelit în templul omenesc Dumnezeu în chipul unui bărbat. Învelitoarea omenească i-a orbit. Ei nu au putut să înțeleagă aceasta. „TU care eşti un om, Te faci singur Dumnezeu.“

EL a răspuns: „Scriptura a numit „dumnezei“ pe acei cărora le-a vorbit Cuvîntul, iar Scriptura nu poate să-şi piardă valabilitatea.“

El, Fiul lui Dumnezeu, Răscumpărătorul, era toată plinătatea Cuvîntului, a Cuvîntului

pentru ziua aceea. Dumnezeu însuşi a venit pe acest pămînt şi a locuit într-un om pentru a lua moartea asupra Sa şi să răscumpere totul. El, Pomul vieţii din grădina Eden, bărbatul, nu femeia, al doilea Adam, a murit şi a fost îngropat pentru a readuce acea „substanţă“, frunzele căzute, la înviere. Amin! Cîte s-ar mai putea spune despre aceasta! Noi am avea nevoie de ore întregi!

Acum am ajuns la punctul acesta. Neamurile nu L-au identificat atunci pentru că era ascuns într-un trup omenesc. Eu mă întreb dacă nouă nu ni se întîmplă la fel. Eu mă întreb dacă nu facem aceeaşi greşeală ca şi atunci, dacă nu-L identificăm. EL, Cuvîntul pentru epoca respectivă, s-a făcut de cunoscut într-un trup omenesc. Era un bărbat tînăr fără şcoală. Biblia nu relatează că El s-ar fi dus la vreo şcoală. Noi nu avem nici un document despre apartenenţa Lui la vreo organizaţie. EL nu avea nici o pregătire şi nici renume bun. Ei L-au declarat ca „nebun“ şi „băutor de vin“, ca prieten al păcătoşilor, unul care vrea să întoarcă lumea pe dos. Despre mama Lui ei au zis că a rămas însărcinată de la un soldat şi L-a numit apoi „Fiul lui Dumnezeu“. Pentru ei, El era numai un galilean care s-a declarat singur prooroc.

Însă Cuvîntul a fost identificat; era făcut de cunoscut. Toţi însă care L-au primit, lor le-a dat dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu. Aşa este şi astăzi dacă vedem această lucrare descoperită a Duhului Sfînt. „Tututor celor ce L-au primit, El le-a dat dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu.“ Isus Hristos se descoperă prin Cuvîntul Său în fiecare generaţie ca acelaşi.

Să ne aplecăm capetele.

Prieteni creştini, eu vă rog să ne oprim pentru o clipă şi să medităm puţin. Este acesta adevărul sau falsul? Ce este? Dacă este adevărul, atunci sîntem datori cu toţii faţă de adevăr. Unde ne ducem? Unde se sfîrşeşte? Cum puteţi afla că voi credeţi corect? EL a fost de la început Cuvîntul, iar Cuvîntul deosebeşte gîndurile inimii. Aşa s-a întîmplat prin prooroci, aşa s-a întîmplat prin Hristos, iar El a promis aceasta şi pentru zilele din urmă, pentru că El este acelaşi ieri, azi şi în veci!

Tată ceresc, pune Cuvîntul tău în inimile celor ce sînt adunaţi în această seară. Noi recunoaştem, Doamne, că noi trăim în umbra venirii Tale. Umbra şi pozitivul se apropie tot mai mult, an de an. Noi vedem ce semne îngrozitoare vin; noi citim în ziare şi reviste. Luna se va preface în sînge. Pretutindeni auzim despre cutremure. Lumea întreagă este scuturată.

În ziua aceea cînd Fiul lui Dumnezeu a fost respins oficial şi răstignit, s-a cutremurat tot pămîntul. Acum noi constatăm că un grup mare, care se numeşte consiliul mondial bisericesc, L-a respins oficial, aşa cum s-a spus dinainte despre această epocă a Bisericii din Laodicea. EL stă afară, la uşa bisericilor şi bate la uşă pentru a fi lăsat să intre. Nu demult a fost din nou un cutremur care a cutremurat naţiunea noastră şi nu altele. Lumea întreagă s-a cutremurat. Era atunci cînd Isus a fost respins oficial. În seara aceasta El se află aici şi ne invită. EL s-a făcut clar de cunoscut ca acelaşi ieri, azi şi în veci.

Fie ca credincioşii să recunoască aceasta. Bolnavii să recunoască acest adevăr, Doamne. Fie ca ei să fie în măsură în seara aceasta să atingă haina Lui ca atunci. Vindecă-i pe bolnavi şi salvează-i pe cei pierduţi. Noi Te rugăm pentru aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să vă binecuvînteze.

În ceea ce priveşte rîndul de rugăciune, noi avem doar puţin timp, exact cincisprezece minute, dacă vrem să încheiem la timp. Eu pot să spun doar un lucru: eu sînt un om şi cuvintele mele pot fi greşite ca şi ale celorlalţi oameni, ca ale noastre în general. Eu am adus în seara aceasta o dovadă că fiecare prooroc şi toţi ceilalţi au făcut greşeli. Însă Dumnezeu nu face greşeli.

Cuvîntul Său este adevărul. Cîţi cred că El este adevărul? Dumnezeu să vă binecuvînteze. Credinţa mea este bazată pe acest fundament pe nimic mai inferior decît sîngele lui Isus Hristos, şi Isus este Cuvîntul.

Eu cred că Billy a împărţit bilete de ordine pentru rugăciune. Au fost împărţite numere de ordine? Dacă s-a făcut, atunci vom face aici un şir frumos pentru rugăciune.

Cine are numărul unu pentru rîndul de rugăciune? Cine are numărul unu? Numărul unu? Da, tu acolo? Nu. Cine are numărul unu? Poate el nu le-a împărţit încă. O, aici este numărul unu. Bine, cine are numărul unu să se aşeze aici.

Cine are numărul doi, trei? Noi mai avem numai cîteva minute. Acolo este cineva pe targă. Uitați-vă la numărul biletelor de rugăciune dacă au. Trei. Patru? Cine are numărul patru?

Este o carte mică. Fiul meu sau altcineva vine şi le amestecă înaintea voastră şi apoi sînt împărțite. Odată s-a întîmplat că cineva a încercat să vîndă biletele acestea pentru rugăciune. De aceea le-am însemnat, ca să nu fie vîndute şi nimeni nu ştie care număr va fi strigat. Atunci cînd vin nu încep cu un număr anumit, ci cu un număr întîmplător. Voi veți vedea în săptămîna aceasta. Eu voi chema numere de la început, mijloc şi de la sfîrşit. Noi împărțim în fiecare zi bilete noi de ordine pentru ca oamenii să aibe şanse să fie chemați în fiecare zi.

Unu, doi, trei, patru, cinci. Eu chem unul după altul, poate este cineva aici care spune la sfîrşit: „Nu mi-a spus nimeni", şi de aceea nu a venit în rîndul de rugăciune. Dacă cineva are un bilet de rugăciune, atunci nu va mai primi un altul.

Cine are numărul cinci? Unu, doi, trei, patru, cinci. Numărul cinci. Bine. Şi acum numărul şase pînă la unsprezece.

Uitați-vă în jur, poate este un surd printre voi. Uitați-vă la biletul vecinilor. Eu cred că sînt împărțite peste tot. Cîte avem, Roy? Numără te rog. Unsprezece? Şi acum toți de la doisprezece pînă la cincisprezece. Bine. Aici ne oprim pentru că nu avem prea mult timp.

Cîți nu au primit bilete de rugăciune şi cred că Dumnezeu îi va vindeca? Ridicați vă rog mîinile. Dumnezeu să vă binecuvînteze. Aşa este corect. Voi credeți aceasta. Gîndiți-vă prieteni, în timp ce se aranjează rîndul pentru rugăciune. Vă rog să nu se umble prin sală în următoarele zece pînă la cincisprezece minute, pînă ce vom fi gata. Pentru că şi voi aveți un duh.

Eu vreau să vă întreb ceva. Eu v-am spus şi am citit din Scriptură, anume că El este acelaşi ieri, azi şi în veci. Fără ca să subliniem, am arătat că El trebuie să facă în aceste zile din urmă acelaşi lucru. Cîți cred aceasta? Mal. 4, 5 şi multe alte texte dovedesc că El se va pogorî din nou şi se va face de cunoscut printr-un mesaj profetic ca să întoarcă inimile copiilor la credința apostolică de la rusalii a părinților. Exact acest lucru urma să se întîmple; nu la o nouă mărturisire dogmatică sectară, ci înapoi la credința originală. Asta o credem din toată inima.

Unii dintre voi nu au bilete de rugăciune. Dar gîndiți-vă: eu sînt robul Lui, şi voi sînteți robii Lui Dumnezeu în mine şi în voi. Voi aveți probleme iar eu sînt aici ca să vă slujesc. Dacă ne unim, Dumnezeu va face aceasta.

Odată a venit o femeie. Eu doresc să vă arăt un alt text care este scris în Evanghelia după Ioan. Această femeie a avut o scurgere de sînge. Să acceptăm că ea nu a avut un bilet pentru rugăciune, dar vroia totuşi ca cineva să se roage pentru ea. Acolo s-au înghesuit aşa de mulți, încît ea nu a ajuns la rînd. Ea s-a gîndit: „Dacă aş putea să ating doar colțul hainei Lui, atunci o să mă însănătoşesc." Cîți cunosc această relatare? O, desigur! Ce a făcut ea? Ea şi-a făcut loc cu coatele prin mulțime şi a atins colțul hainei Lui.

Haina din Palestina era lungă, iar din cauza prafului era murdară. Dacă ați atinge aici poala hainei unui bărbat, el nu ar simți absolut nimic. Cum este atunci cu poala unei haine lungi şi grele din Palestina care atîrna pînă jos la picioare? EL nu a simțit fizic această atingere.

Ea a atins haina Lui şi s-a retras din mulțime. Să zicem că ea s-a aşezat undeva. Ce se întîmplase? Isus s-a oprit şi a întrebat: „Cine M-a atins?"

Apostolul Petru a găsit această întrebare cam ciudată, pentru că oamenii se înghesuiau. Din cauza aceasta voia să-L pună puțin la punct. Cu alte cuvinte, eL poate a vrut să spună: „Uită-te că toți Te ating. Ei o să se gîndească că ceva nu este în ordine cu Tine. Toți încearcă să Te atingă, rabi."

Dar El a răspuns: „EU am simțit că a ieşit putere din Mine."

Femeia a primit puterea de la El. EL a privit în jur, a găsit-o şi i-a spus ce boală a avut şi ce s-a întîmplat. Biblia spune că El este acum Mare Preot care simte cu slăbiciunile noastre. Dacă voi aveți această credință în acelaşi Isus, se va întîmpla acelaşi lucru cu voi.

Fiți acum în rugăciune. Rugați-vă. Nu vă îndoiți. Credeți din toată inima că Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci şi El vă va dărui aceste binecuvîntări.

Tată, fie ca Duhul Tău Sfînt să ne descopere Cuvîntul care se face de cunoscut în trup omenesc, în trupul lor ei şi în trupul meu. Dorim ca Cuvîntul şi făgăduința Evangheliei care a

fost predicată în seara aceasta, să fie tîlcuit de către Duhul Sfînt, pentru că El a promis că va fi cu noi. EL este acelaşi ieri, azi şi în veci. În Numele lui Isus Hristos ne predăm Ţie cu mesajul, pentru ca Tu să confirmi Cuvîntul Tău cu semne însoţitoare, aşa cum ai făcut-o Tu conform Marcu 16. Amin.

Rugaţi-vă cu adevărat. Nu umblaţi prin sală. Rămîneţi liniştiţi pe locurile voastre, pentru că noi alunecăm cîteodată într-un conflict. Cîţi dintre noi sînt creştini născuţi din nou? Pot să văd mîinile voastre? Asta este bine. Atunci ştiţi despre ce vorbesc.

Aceasta este femeia? Această doamnă este prima în rîndul de rugăciune. Bine. Cîţi ştiu şi cred că doamna aceasta şi cu mine nu ne cunoaştem. Este un tablou ca în Ioan 4 cînd Isus s-a întîlnit cu femeia din Samaria la fîntînă. Aici este un tablou asemănător. Şi ea s-a întîlnit cu Domnul de prima dată în viaţă. Cît îmi aduc aminte, aceasta este cu adevărat prima noastră întîlnire. Noi sîntem străini unul faţă de altul. Este adevărat? Pentru ca oamenii să ştie că este adevărat, te rog ridică mîna ca semn. Voi vedeţi că noi ne-am întîlnit pentru prima dată.

Pentru că El este acelaşi ieri, azi şi în veci, eu voi vorbi cu femeia aşa cum a făcut-o El atunci cu femeia de la fîntînă, ca să afle dacă ea făcuse ceva sau ce nu este în ordine cu ea; ceva ce eu nu pot şti de la mine. Dar atunci îi voi spune ce probleme are. Eu nu am văzut-o niciodată; sînt pentru prima dată în acest oraş. Femeia îmi este străină. Nu ar confirma aceasta pe Isus ca acelaşi ieri, azi şi în veci? Nu aţi pricepe atunci că acest Cuvînt recunoaşte gîndurile inimii şi că El este acelaşi, aşa cum a fost şi ieri?

Aici sînt mîinile mele şi Biblia mea: eu nu am văzut-o niciodată în viaţa mea pe femeia aceasta. Dumnezeu o ştie. Pentru mine ea este o femeie necunoscută care stă aici. Eu nu ştiu mai mult despre ea ca oricare străin care este aici. Este adevărat şi ea ştie.

Eu nu o cunosc, însă El o cunoaşte. EL este Cuvîntul, iar Cuvîntul descoperă tainele inimii pronunţînd lucruri corespunzătoare. Dacă ea a făcut ceva greşit şi acest lucru nu este cunoscut, şi nu l-a adus sub sîngele Domnului, atunci El i-o va spune. Dacă ea este o credincioasă de formă, la fel El i-o va spune. Dacă ea este credincioasă, El i-o va spune. Dacă ea are o suferinţă trupească, i se va spune. Dacă ea este pentru altcineva aici, El i-o va spune. EL poate toate acestea, pentru că El este Dumnezeu. EL ştie toate lucrurile. Eu nu ştiu nimic. Ea nu mă cunoaşte şi eu nu o cunosc. Dacă El descoperă ceva în felul acesta, atunci veţi afla că acesta este tot acelaşi Cuvînt. Evrei 4, 12 spune că acest Cuvînt descoperă gîndurile inimii. Cuvîntul cunoaşte starea fiecăruia.

Dacă Dumnezeu ne va descoperi în seara aceasta, soră, în timp ce noi stăm amîndoi aici, atunci vei afla că eu nu pot să cunosc aşa ceva, ci trebuie să fie de la El. Eu doresc să vorbesc o clipă cu tine şi anume aşa cum scrie în Cuvînt. Eu am predicat şi acum vorbesc cu tine, aşa cum El a vorbit cu femeia de la fîntînă. EL s-a întreţinut cu ea pînă ce îi găsise necazul şi problemele ei. Dacă Dumnezeu îmi va descoperi în ce constă necazul tău, atunci tu vei şti dacă este adevărat sau nu.

Veţi crede atunci cu toţii? Cunoaşte cineva această femeie? Atunci ridicaţi mîna. Da, mulţi o cunosc. Atunci este bine.

Fie ca Domnul Isus să ne îngăduie aceasta. Atunci nu avem doar Cuvîntul predicat, ci Cuvîntul devenit trup care pronunţă lucruri şi le descoperă. În Biblie nu scrie că tu vei sta aici, ce nu este în ordine cu tine şi amănuntele, pentru ce eşti aici sau ce ai făcut. Aşa ceva nu scrie acolo. Însă Cuvîntul lui Dumnezeu vine şi-l confirmă pe predicator, dovedind că acest Cuvînt şi mesajul sînt adevărate. Prin aceasta Dumnezeu confirmă că mesajul este adevărat. Dacă mesajul este confirmat ca adevăr, atunci trebuie ca şi botezul cu Duhul Sfînt şi Evanghelia plină să fie adevărate.

Mai întîi tu eşti nervoasă, foarte nervoasă. Tu eşti enervată pentru ceva. Aşa este. Tu îţi faci griji şi asta de un timp încoace. Este în legătură cu starea şoldului tău drept. Ţie îţi este frică de cancer. Asta îţi provoacă dureri. Toată partea dreaptă este afectată şi aceasta îţi provoacă neplăceri mari. Durerea s-a plasat şi în zona stomacului şi te face bolnavă. Dacă este adevărat acest lucru, atunci ridică mîna ta. Nu te teme, crede numai şi El te va vindeca. Crezi tu aceasta? Bine, atunci du-te şi mulţumeşte-i lui Dumnezeu pentru aceasta şi fii sănătoasă. Domnul să te binecuvînteze. Eu vreau să-mi mai pun mîinile şi să mă rog.

Credeți voi că el este acelaşi ieri, azi şi în veci?

Aici avem din nou un tablou asemănător cu Isus, iudeul şi femeia, o samariteancă: un alb şi o femeie de culoare. EL a făcut-o să înțeleagă că nu mai există nici o deosebire pe bază rasială. Domnul a murit pentru noi toți. Aşa este. EL a şi făcut ca toată spița de neam să se tragă din acelaşi sînge. Țara în care am crescut noi influențează culoarea pielii noastre. Însă aceasta nu are nimic de-a face cu interiorul nostru. Da, aşa este.

Tu eşti creştin. Eu simt foarte clar poziția ta pozitivă față de mine. Prin aceasta eu recunosc că tu eşti credincios. Duhul tău a mărturisit aceasta. Este aşa cum a spus El atunci: „Iată un israelit în care nu este vicleşug."

Eu văd că tu eşti foarte bolnavă. Din vizita medicală rezultă că tu ai cancer. Aşa este. Crezi tu că el îmi poate spune unde se află cancerul? Pe baza rezultatului, cancerul se află în intestinul gros. Dacă este corect, atunci ridică mîna. Acum tu ştii că este Cineva aici care te cunoaşte. Crezi tu că El te va vindeca? Dacă credința ta se poate apropia atît de mult de El încît tu să-I poți atinge haina Lui, astfel încît El poate descoperi ca şi atunci, atunci du-te şi fii vindecată şi sănătoasă. Dacă tu ai putea crede numai, doar să crezi. Aşa de simplu este aceasta, soră, tu trebuie numai să crezi. Nu te îndoi.

Eu presupun că şi noi sîntem străini unul față de altul. Noi nu ne cunoaştem. Dumnezeu ne cunoaşte pe amîndoi. Crezi tu că Dumnezeu îmi poate descoperi necazul tău? Crezi tu că El îmi poate descoperi problemele şi necazurile fiecăruia din cei ce sînt prezenți? Crezi tu aceasta?

Cîți din adunare cred aceasta? „Amin!"

Ce crezi tu despre aceasta? Crezi tu din toată inima? Atunci nu te vor mai chinui pietrele tale la fiere. Eu am simțit cum cineva s-a gîndit că eu aş citi gîndurile oamenilor şi am vrut să vă arăt că aici nu este cazul.

Crezi tu că eu sînt slujitorul Lui? Din toată inima? Mulțumesc. Tu eşti creştin. Desigur. Tu eşti credincios cu adevărat, nu unul care se alipeşte, ci un creştin devărat. Desigur! Tu eşti născut din nou. Crezi tu că Tatăl nostru ceresc care ne cunoaşte pe amîndoi, poate să-mi descopere mie, ca fratele tău, care este necazul tău? „Desigur!"

Eu văd că tu ai multe necazuri. Tu ai fost operată, a fost o operație de cancer. Ție ți s-a tăiat din piept. Dar a mai rămas din cancer. Crezi tu că de acum înainte vei fi sănătoasă? Treci pe aici şi crede din toată inima. Dumnezeu să te binecuvînteze. Domnul Dumnezeu să te vindece.

Aveți credință, nu vă îndoiți. Credeți din toată inima că El este acelaşi ieri, azi şi în veci.

Crezi tu acum, femeie? Şi noi sîntem străini unul față de altul. Eu nu te cunosc; tu nu mă cunoşti. Noi ne sîntem străini. Dar Tatăl ceresc poate să-mi descopere dacă tu ai făcut ceva greşit, ceva ce nu ar fi trebuit să faci sau ce ar fi trebuit să faci şi nu ai făcut. Indiferent ce este, tu vei crede atunci că El este acelaşi ieri, azi şi în veci. Tu ştii că numai El poate s-o facă, nu-i aşa?

O tumoare îți face probleme. Tumoarea este la cap. Tu te îngrijorezi din cauza aceasta. Aşa este. Crezi tu acum că Isus Hristos te poate vindeca? Aşa cum ai crezut, aşa să se întîmple. Du-te şi crede. Amin. Dumnezeu să te binecuvînteze. Crede şi după ce pleci de aici. Nu te îndoi. Crede simplu din toată inima.

Aveți credință. Nu vă îndoiți. Credeți din toată inima.

Stomacul tău ți-a creat probleme. Vrei să mănînci? Crede numai. Credință. Asta ajunge.

Cum îți merge? Şi noi ne sîntem străini. Eu nu te cunosc şi tu nu mă cunoşti. Dar Cineva este aici, invizibil, învăluit printre noi, El ştie în ce constă necazul tău. Eu văd cum încerci să umbli. Tu ai artrită. Crezi tu că El te va vindeca de aceasta? Du-te şi crede. Tu nu vei mai fi paralizat, dacă vei putea numai să crezi.

Tu ai multe suferințe. Tu ai demult o boală de femei, dar pentru tine este important să fii vindecată de artrită. Crezi tu că El te va vindeca? Du-te şi crede. Mai mult nu este nevoie, decît să crezi pur şi simplu şi să nu te îndoieşti.

Şi pentru tine sînt un străin. Nu te-am văzut niciodată în viața mea. Văd că apare în continuu o altă femeie înaintea mea. Poate că Dumnezeu îmi va descoperi ceva despre tine. Da, este o tumoare. Tu stai înaintea unei operații. Femeia care se află pe targă are la fel o tumoare care trebuie operată. Credeți din toată inima? Este adevărat. Dumnezeu vă va vindeca pe amîndouă dacă credeți. Pune mîinile peste ea. Asta este! În Numele Domnului Isus Hristos eşti vindecată,

soră.

Vedeți prieteni, eu nu pot s-o explic. Să nu mă întrebați despre aceasta. Este o presiune, o putere. Ce este o tumoare? Ceva ce a crescut într-un loc al corpului. O aglomerare de celule. Ce sînteți voi? O aglomerare de celule. Ce este o tumoare? În Biblie este numit demon, ca ceva care te chinuie. Dacă cineva cerea ajutor, el primea răspuns. Aici au fost două cazuri identice. Prin aceasta s-a întîmplat.

Vino, femeie. Şi noi sîntem străini unul față de altul. Tu ai demult timp o suferință nervoasă, o suferință de stomac, un ulcer, din cauza aceasta suferă şi dantura ta. Crezi tu că Isus Hristos te va vindeca? „Amin!“ Atunci du-te şi mănîncă cina ta. Crede din toată inima că Isus Hristos te va vindeca. Crede acum.

Şi noi sîntem străini unul față de altul. Unde locuieşte Dumnezeu în om? În inima lui. Aceasta este de fapt ceea ce-ți provoacă dureri: inima ta, dar nu pentru că nu este Dumnezeu în ea. Tu trebuie să cedezi puțin spațiu credinței tale, pentru ca durerea ta din inimă să fie vindecată, atunci vei fi vindecată. Du-te şi crede, crede din toată inima. Nu te îndoi. Du-te şi crede.

Dacă tu crezi, toate lucrurile sînt posibile. Cîți cred din toată inima? „Amin!“ Credeți că Dumnezeu este aici ca să vă vindece? Cuvîntul a devenit trup? Ce este? Nu depinde doar cît de mare este credința *mea*, ci şi voi trebuie să credeți. Femeia a crezut şi a atins haina Lui.

Acolo şade un bărbat care mă priveşte. El are o ruptură şi hemoroizi. Crezi tu că Dumnezeu te vindecă? Dacă da, atunci poți avea pentru ce te rogi.

Cred toți ceilalți la fel că Dumnezeu îi vindecă pe bolnavi? Credeți voi că acest Cuvînt cunoaşte în seara aceasta tainele inimilor? Credeți aceasta? Bine! Timpul este mai tîrziu decît am crezut.

De ce credeți aceasta? Voi ştiți că Scriptura este prezentată cu claritate înaintea voastră. Nu vă lăsați opriți din pricina cortinei unui trup de carne. Gîndiți-vă: este Cuvîntul făgăduit pentru astăzi. Cîți înțeleg aceasta? Cuvîntul făgăduinței! Eu nu ştiu cîtă imitație ați văzut deja. Însă după cum îmi ajută Dumnezeu: Isus Hristos a făgăduit aceasta şi este adevărat. Vedeți, acesta este adevărul.

Nu a spus El în ultimele cuvinte înainte de a părăsi pămîntul şi S-a înălțat la cer: „Duceți-vă în toată lumea şi propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede şi se va boteza, va fi mîntuit; dar cine nu va crede, va fi osîndit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede“ (Mar. 16)? Ați citit? Ce conținea ultima Lui însărcinare? „Îşi vor pune mîinile peste bolnavi, şi bolnavii se vor însănătoşa.“ Cîți ştiu că este adevărat acest lucru? „Amin!“

Fiecare dintre voi a ridicat mai înainte mîna şi a mărturisit prin aceasta că sînteți credincioşi. Nu vreți să vă puneți acum mîinile unii peste alții? Noi nu trebuie să continuăm; voi ştiți că El este aici. De ce nu vă puneți atunci mîinile unii peste alții şi vă rugați pentru persoana de lîngă voi dacă sînteți credincioşi? EL nu a spus-o numai pentru mine, ci pentru fiecare dintre voi. Credeți acum? Atunci spuneți „Amin“. Asta este bine.

Acum să nu vă rugați pentru voi înşivă, pentru că cel ce pune mîinile se roagă pentru voi. Fiecare să se roage pentru aproapele său şi eu mă voi ruga pentru voi toți. Dacă puteți crede şi anume în unanimitate, atunci vom avea cele mai minunate timpuri pe care le-ați trăit vreodată.

Prezența lui Isus Hristos este aici ca să lumineze Biserica, pentru ca aceasta să recunoască faptul că dogmele şi „ismele“, denominațiunile, au înecat Cuvîntul în aceste zile din urmă, iar Isus, Cuvîntul, se află în afara bisericilor denominaționale. Dar voi vedeți că El vine din nou în mijlocul poporului Său şi se face de cunoscut aşa cum a făgăduit El: „În zilele din urmă cînd se va descoperi Fiul omului …“ EL s-a descoperit prin botez. EL s-a descoperit prin vindecarea dumnezeiască. EL este acum aici în ultima Sa însuşire. Gîndiți-vă: era ultimul eveniment din viața lui Avraam înaintea căderii focului care a judecat lumea păgînă şi înaintea venirii fiului făgăduit, adică Isaac. Acesta este ultimul semn pe care îl va vedea Biserica creştină pînă ce se va arăta Domnul Isus. Dacă Dumnezeu mi-a dăruit har înaintea voastră, atunci credeți-mă în Numele Domnului: nu mai este nimic în Biblie care se lasă aşteptat decît primirea semnului fiarei pentru unii şi primirea pecetei lui Dumnezeu pentru alții.

Rugați-vă pentru persoana de lîngă voi. Puneți mîinile. Eu m-am uitat împrejur dacă sînt

neputincioşi pe aici, însă nu văd nici unul. Acolo este o targă, însă eu cred că s-a întîmplat deja. Bine. Puneți-vă acum mîinile şi rugați-vă.

Scumpe Isuse, Tu marele, nepătatul Fiu al Dumnezeului celui viu care eşti astăzi aici în chipul Duhului Sfînt: Tu Ți-ai schimbat chipul, Te-ai pogorît jos şi ai descoperit Cuvîntul Tău aici într-un chip de om. Bărbați şi femei din toate categoriile de oameni sînt o dovadă că Tu mai trăieşti. TU eşti acelaşi ieri, azi şi în veci.

Doamne Isuse, noi sîntem aici în acest oraş mare, Topeka. Noi sîntem aici, uniți cu toți copiii Tăi şi Te rugăm ca Tu să confirmi acum Cuvîntul Tău după ce Te-ai descoperit aşa de puternic printre noi, aşa cum ai spus-o în porunca misionară: „Îşi vor pune mîinile peste bolnavi, şi bolnavii se vor însănătoşa.“ Oamenii care mărturisesc că ar fi născuți din nou prin Duhul îşi pun mîinile unii peste alții pentru a se identifica împreună şi totodată cu Cuvîntul Tău şi cu porunca misionară.

Satana, tu nu poți să mai reții acum aceşti oameni bolnavi. Ei s-au supus Cuvîntului lui Dumnezeu. Ieşi afară din ei, orice boală care este în corpul lor. Să nu-i mai chinui, eliberează-i în seara aceasta! Noi, ca slujitori ai lui Dumnezeu, care am fost însărcinați să punem Cuvîntul sub confirmare, îți poruncim acum în Numele Dumnezeului celui viu, în Numele lui Isus Hristos care este Cuvîntul devenit trup printre noi; ieşi din aceşti oameni bolnavi afară şi eliberează-i din pricina Împărăției lui Dumnezeu, pe baza poruncii pe care a dat-o Isus Hristos. Amin.

Toți care cred şi acceptă vindecarea lor fără nici o umbră de îndoială, care poartă în interiorul lor slava supranaturală, şi care cunosc Cuvîntul făgăduit în care ne vom adînci şi în continuare în săptămîna aceasta, pe care voi îl vedeți împlinindu-se înaintea voastră: să ne ridicăm şi să spunem: „Eu accept vindecarea mea acum. Eu cred că Isus Hristos m-a vindecat acum. Eu cred aceasta din toată inima. Eu primesc aceasta în Numele lui Isus Hristos.“ Dumnezeu să vă binecuvînteze. Ridicați mîinile şi mulțumiți-I fiecare în felul său pentru vindecarea voastră. Amin.